

תמרורים

לא לשגרירות

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-80 של הר"ר (למישפט) **פליכס אליעזר שינער**, יליד גרמניה, שהיה בגיל צעיר כונס-הנכסים של בתי-המשפט בברלין, וכאשר עלה ארצה היה במ"שך עשר שנים מנהל יומון הארץ. שינער היה במלחמת-העצמאות המ"פקח על הדלק (והצליח להשיג, באותה עת, נפט מרומניה), ולאחר מכן, במשך 14 שנים, היה ראש ממשלת השילומים בקלן הגרמנית. אך הוא רחה, ב-1965, את הצעתו של ראש-הממשלה באותם ימים, לוי אשכול, להיות שגריר הראשון של ישראל בכון.

בן לפרס

הוענק ♦ בטוקיו, פרס יפאן למחקר טכנולוגי (200 אלף דולר), לפרופסור **אסרם קציר**, 69, איש מכון וייצמן (ביופיסיקאי) ומי שהיה נשיא הרביעי של מדינת ישראל. קציר, יליד פולין, שגרל בירושלים, הספיק גם להיות סגן-אלוף בחיל-המדע של צה"ל בראשית המדינה והמדען הראשי של משרד הביטחון בסוף שנות ה-60.

יש ארמון

הוענק ♦ ברלה, בירת הודו, ארמון, שאיננו אלא חורבה בת 600 שנים, **ליליאט מאהאל**, הטוענת לכס-המלכות של עוד, ממלכה אשר סופחה להודו לפני יותר מ-130 שנה. מאהאל פלשה, לפני עשר שנים, לאחת מתחנות-הרכבת ברלה, יחד עם ילדיה, הנסיך עלי ראזא והנסיכה מסכנה ו-12 כלבים אימתניים, ולא הסכימה לצאת את תחנת-הרכבת עד שיושב לה, אם לא ממלכתה, לפחות ארמון מלכותי. כראוי לטוענת לתואר ביגאם (מלכה).

תחת ז'בוטינסקי

נפטר ♦ שבועיים לפני יום-הולדתו ה-81 הפרופסור (למדעי המדינה) **בנימין אקצין**, יליד ריגה הלאטווית, שהיה במשך עשרות בשנים מראשי התנועה הרוויזיוניסטית, ממ"קורבי זאב ז'בוטינסקי ומזכירו (ותחתיו הופיע לפני ועדת-פיל, שהציעה כי 1938 את חלוקת ארץ-ישראל י" במל"חמה-העולם היה אקצין איש סיפריית הקונגרס האמריקאי היוקרתי ול-אחריה מראשי הפעילים הציוניים בווינגטון. עם הקמת המדינה היה לפרופסור באוניברסיטה העברית ולאחר מכן ממייסדי אוניברסיטת חיפה. אקצין, ששמו הוזכר בעבר כמועמד לנשיא המדינה מטעם הליכוד, הירבה גם לכתוב בעיתונות, כמעט עד יומו האחרון, על נושאים מדיניים (ראה גם יומן אישי בגליון זה).

הנדסה

נפטר ♦ ברחובות, שבועיים לפני יום-הולדתו ה-85, **בן-ציון הורביץ**, לשעבר מנהל חברת עיבוד המטעים ומפעלי השימורים יכין-חקל ומי שהיה, ב-1950, ראש עיריית הראשון של רחובות. הורביץ, בנו של בעל בית-מירקחת בעיירה אוקראינית, היה בצעירותו רחוק מעניינים יהודיים, אך כשביקש ללמוד הנדסה, פגש באוניברסיטה כמשרור אברהם שלונסקי, שפתח לפניו את עולם הסיפרות העברית דווקא. הורביץ גבר, בגיל 22, את גבול ברית-המועצות לרומניה, ממנה עלה הישר לרחובות, לעבודה בפר"דסים, לאחר היה לעסקן פועלים וציבור.

ז'בוטינסקי לא יכול היה להופיע לפני הוועדה בירושלים. כאשר נחון ממאסר 15 שנות עבודת-פרך על חלקו בהגנת ירושלים בשנת 1920, גורש מן הארץ לצמיתות.

העולם הזה 2486

בהדרגה הופך ח"כ דן מרידור לראש מחנה שמיר

מקחיטעות. אחרים מדברים בגלוי על כך שהקלף האלקטורלי היחיד נגר המערך בבחירות הבאות הוא שרון. "לפי שעה מפעיל מילוא היטב את המנגנון נגד שרון, ומשתף פעולה עם מיכה רייסר, חרף התיעוב ההדדי (ויש אומרים: המוצדק) ביניהם. אבל גם הסיפור הזה ייגמר, במועד שאינו תלוי כלל במילוא. אנחנו (המערך) קובעים את לוח-הזמנים. מבחינה זאת אנו מחזיקים את הליכוד בביצים. כל הויתורים שעשינו לליכוד, בעיקר בשטח הכלכלי, מתגמדים לעומת ההישג הזה."

"קטן ומושתן"

השר-מפלגת-העבודה גילה אף הוא רספקט כלפי דן מרידור: "כבר חורשים שהוא מונע פיצוץ. מי ששומע אותו בוועדת-החוץ-הביטחון חושב שפוליטית הוא בין התחיה לכהנא. אבל אין שום קשר בין האידיאולוגיה שלו לבין התנהגותו במישור הבינמפלגתי. הקואליציוני. למרבה האירוניה, שני עמודי-התווך של הקואליציה הם מרידור מזה וח"כ שבח וייס מזה. שבח עושה ליצחק רבין שרות עצום בנושא הזה, מבין כל הזמן את אמונו בממשלה ומקלס את הצלחותיה האמיתיות ובעיקר המדומות."

הסותר את האינטרס הפוליטי שלו (ויש האומרים — גם של המדינה).

יום נקם ושילם

את מלחמת-העצבים מצד המערך מנהלים שריהאנרגיה והתשתית, משה שחל — האיש של פרס בקבינט — מוכ"ל-המפלגה, ח"כ עוזי ברעם, ואנשי פרס במשרד ראש-הממשלה. אל ראש-החץ הקבוע הזה מתוספים לפרקים גם אנשים אחרים, כמו שריהכלכלה גר יעקובי, שרי הבריאות מוטה גור, ויו"ר סיעת המערך בכנסת, ח"כ רפי אדרי. כל האישים המיומנים והמשופשים האלה מנסים לגרות את הליכוד ללא-הרף.

מלכר הפעולה המובנת מאליה נגד אריאל שרון, הם פועלים גם נגד שמיר עצמו. בעיקר באמצעות עוז וייצמן, האוייב מס' 1 של הרוטאציה במדינה כולה, ומן היום הראשון לכי-נונה.

הנהגת המערך יודעת היטב של שמיר יש עצבי-בזל. אצלו, הפינקס פתוח והיד רושמת, ומקורביו יודעים לספר שהוא מלא עכרה וזעם נגד המערך, ומייחל ליום נקם ושילם. אך הוא מבין היטב את טיב המערכה הגדולה, ומבליג בגבורה של ממש.

הקרב הבא: שרון נגד מרידור

רבין לא מעריך את העבודה שווים עושה עבורו.

שמיר מבין היטב שמרידור מהווה נכס עצום עבורו. עד כה נשען בעיקר על מילוא, וגם על ח"כ מיכאל רקל. לאחרונה הורעו יחסיו עם רקל, מכיוון ששמיר לא הצליח להשיג עבורו את המינוי לתפקיד סגן-שר-הביטחון, ופטר את רבין מעונשו של איש חרוץ, אבל צר אופקים זה.

מי ששומע את רקל מדבר על מילוא ועל שמיר עשוי לחשוב שהוא איש של שרון, אמר להעולם הזה מקור בסיעת-הליכוד בכנסת, "הוא מלא מרידות, סבור ששמיר עשה הכל עבור מילוא, אבל זרק אותו לכלבים. רקל קרוב מאוד לתנועת התחיה בהשקפותיו, ומלא הערצה למחזרת היהודית. הוא כיום החוליה החלשה במחנה שמיר. מרידור מחליף אותו, והוא ברור להחליף במס' 1 גם את מילוא עצמו."

שרון עוקב אחרי כל ההתפתחויות האלה בקפדנות נזעמת. מרידור הוא שנאו-נפשו מאז ומתמיד, כשם שהוא שונא את כל אנשי מנחם בגין. זה הדרי לא רק אריה נאור, אלא גם יחיאל קרישאי, דן מרידור ואף בניו של בגין מתעבים את שרון, ורואים בו את האשם באסון שפקד את מנהיג-החרות.

שרון, שקרא למילוא בישיר בת סיעת-הליכוד, קטן ומושתן, אינו מעז לפגוע בגליון במרידור, נצר המישפחה הלוי חמת, שהוא אהוד מאוד על חברי התנועה.

ההתנגשות ביניהם היא בלתי-ימנעת, ככל שקרב מועד המאבק האמיתי על השלטון בחרות. חיים ברעם

הבטן הרכה" היא מילוא. איש לא-טיפש, אבל שיטחי, שחצן ויהיר מאין כמותו. "מבוקרם או ממאחר הוא יתפרץ בגדול," אמר השבוע להעולם

מרידור עם מילוא

הוא לא מסוגל לשתוק!"

הזה שר בכיר ממפלגת-העבודה, "כור לס אומרים לו לשתוק, אבל הוא פשוט לא מסוגל. שמיר הכניס לו לראש שהוא נועד לגדולות, והוא מתהלך בין עיתונאים, ומשוויץ שניהול מדיניות-החוץ של ישראל הופקד, למעשה, בידי האמרי נות. גיחותיו של וייצמן והרומאן של ראש-הממשלה עם כלי-התיקשורת פ" שוט מוציאים אותו מהכלים. כמה לבצע מהלך, המתחייב אולי מבחינת הנורמות של הגינות ציבורית, אבל

קורירוח, רקימת מראית-עין של יחסים הוגנים עם הצד השני, הנפקת הצהרות פייסניות כלפי המערך ככלי-התיק שורת, הפגנת ביטחון — שאינו קיים

באורח אלגנטי, לא-טילאט וכי שקט, מבצר מזכיר-הממשלה בעבר וח"כ-החרות בהווה. דן מרידור, את מעמדו כאיש של יצחק שמיר בתנועה. המבטיחות לו קאריירה מזהירה בתנור עתו. המישפחה הנכונה (אביו, עורך-הדין אליהו מרידור, היה אחד האישים האחרים במפלגה, השקפת העולם הסופר-ניצית, המעוגנת באידיאולוגיה הרוויזיוניסטית, ויכולת בלתי-רגילה להתהלך עם הבריות.

באין שום מקום לטעויות: המטרה היא להביא ליישום הסכם-הרוטאציה בין שימון פרס לשמיר.

האמצעי להגיע ליום הזה הוא סכל-נות אידיק, מיצור די נדיר במצודת זאב. ואת אור-ההרה החיכני יש להפ"גין נוכח פרוכציות בלתי-פוסקות מצד אנשי-המערך מזה, ויריבי שמיר בתנועה מזה.

נכון, גם מילוא מגלה נאמנות לשמיר, ומבצע עבורו משימות פנים-מיפלגתיות חשובות, בעיקר תרגילים רי מבריקים של הפרד ומשול בין חבורת דוד לוי וחסידי אריאל שרון. מצד החובה יש למילוא גם חסרונות בולטים, ההופכים אותו, לעיתים, למע"סה במלחמת-העצבים, המתנהלת עתה במסדרונות הפוליטיים. מילוא הוא בלתי-סכלני ובלתי-סובלני מעצם טיבעו. המישחק הטמיר הזה מחייב

